

O stereotypch myšlení a matričním řízení v kultuře

Stereotypy myšlení a chování jsou z určité části jsou formovány kulturou, kulturním prostředím. Projevují se například v tom, že většina si neuvědomuje, že nějaká alternativa (alternativní koncepce) stavajícímu systému (koncepti) může vůbec z principu existovat, mají za to, že současný stav civilizace vznikl postupným "samo sebou" vývojem, je přirozený.

Kulturou se v tomto smyslu rozumí vše, co není předáváno geneticky, tedy veškerý obsah informace v jakékoliv formě, nacházející se v dané společnosti, který není dalším generacím předáván geneticky.

Lidé různých kultur se chovají ve stejných situacích různě, včetně úplně automatických, bezprostředních reakcí. Je tedy "něco", co v člověku formuje kultura, prostředí ve kterém vyrůstá, co ovlivňuje v nějaké míře jeho chování, a existenci čehož si člověk převážně neuvědomuje. To "něco" jsou kulturou podmíněné stereotypy myšlení a chování. Někteří lidé se do konce života nedostanou z této pomyslné "ohrady", tj. nepřekojí kulturní stereotypy myšlení a chování, chovají se v jistém smyslu v určitých situacích automaticky, na stejný "vstup" je vždy stejná "odezva", odtud termín "biorobot", "bioautomat". S využitím tohoto faktu se dá manipulací obsahu kultury "programovat" statisticky předurčená reakce určitého podílu lidí žadaným směrem, dnes se nazývá také "sociální/kulturní engineering" a je to mj. vysokoškolský obor, i když metoda sama tady byla odedávna.

Dá se tedy říct, že jedinec je v nějaké míře (každý v jiné) produktem kultury, prostředí, ve kterém vyrůstal. Pak je na místě otázka, co je v dané kultuře objektivně dobré a co špatné (z hlediska duševního zdraví, vývoje jedince, "startovní čáry" kterou mu kultura do života poskytuje atd.).

Nová informace, kterou se jedinec dozví, nevstupuje do prázdna, ale do systému existujících stereotypů a algoritmů myšlení, dosavadních zkušeností, krátce, padá mj. na půdu světového názoru jedince (který je zčásti formován na nevědomé úrovni kulturními stereotypy). Pokud je nová informace konfliktní s jedním nebo více stereotypy myšlení, jedinec ji není příliš schopný přijmout ihned, i když je správná, racionálně podložená apod. Například do 15.-16. století, kdy všichni věděli, že země je středem světa a plochá, bylo by jim marné vysvětlovat kinematiku nebeských těles, keplerovy a newtonovy zákony, ukazovat data z pozorování atd. Stejně by nakonec pravděpodobně řekli "to je sice pěkné, ale... (každý ví, že země je plochá)". Teprve když postupně došlo ke záměně pojmového aparátu používaného společností (tj. ke změně kultury), začaly být zaváděny pojmy jako "zeměkoule", "sluneční soustava" a podobně, postupem času to změnilo stereotypy myšlení a teprve pak většina novou myšlenku přijala. Změna paradigmatu vždy začíná změnou používaného pojmového aparátu.

Filmy obecně a hollywoodské blockustery zvlášť, jsou v určité míře behaviorální programování populace, nástroj řízení/kontroly.

Behaviorální programování se týká v podstatě 99% hollywoodských filmů v důsledku "samo"řízení scénáristů, producentů a dalších (i když nějací "zasvěcení" se v tamní hierarchii určitě nacházejí). Není náhoda, že dlouhodobě, a v poslední době obzvlášť, je chrleno množství katastrofických, apokalyptických a postapokalyptických, dystopických nebo utopických filmů. Jedná se o programování očekávání, že všechno půjde k horšímu, metodu podvědomého stresování cílové skupiny, zvyšování úrovně vnitřního antagonizmu (pnutí) ve společnosti a tím redukce tvořivého potenciálu (zásoby stability a potenciálu supersystému, v terminologii DVTR).

Matrice ve filmech

Pro indentifikaci matic a programování ve filmech stačí většinou sledovat (pokud už) trochu s

odstupem a všimát si morální stránky chování postav a celkového poselství, i když tady je často na první pohled "vše v pořádku" (happyend), a "virus" se nachází na hlubší úrovni. Dobrý příklad pro studium je například Cloud Atlas.

Negativní matrice se dají předpokládat u filmů s biblickou tematikou, apokalyptických, kakastrofických, dystopických, utopických. Různé "After earth", filmy s dystopickými zápletkami (Cloud Atlas), nebo vykreslující globální fašismus a "zvlčení lidstva" (Hunger games / Battle Royale apod.)

Přítomnost "zbytečné" symboliky je v takových filmech často faktem, otázkou je pouze interpretace. (popis "zbytečné" symboliky viz např. Wrestler).

Co se týká zombie-trháku Světová válka Z, dá se mluvit o poukázání na biorobotizaci či formu hromadného kolektivního částečného šílenství (schizofrenie), kterou je v nějaké míře postižena každá nynější kultura, na kterou dosáhla "ruka globalizace", nicméně některé více a některé méně, některé kultury-civilizace pak i činí kroky k odstranění této kolektivní schizofrenie, některé (zatím?) nikoliv.

Na druhou stranu je třeba říct, že matrice samotné nejsou jen negativní, jsou nástrojem, prostředkem. Koncepte jsou ve vztahu k objemnějším matricím druhotné, jsou vyjádřením matric v pojmech (slovy), soupeření koncepcí je vlastně odrazem soupeření matric (ty jsou v obrazech, nikoliv pojmech) na hlubší úrovni. Příkladem pozitivních matric je například dílo Puškina v podstatě od prvního písmene do posledního, film "Bílé slunce pouště"(Белое солнце пустыни) a mnoho dalších. Často se pozitivní matrice objevuje jako reakce kolektivního nevědomí společnosti na informační útok negativní matrice. To je pravděpodobně příklad fenoménu Puškina, jako reakce ruské civilizace na biblickou koncepci. Pravda, rozpoznání "faktoru prostředí" trvalo stovky let, to je podmíněno kolektivní algoritmikou ruské civilizace, která je typu *Blok*, nikoliv *Konglomerát* (viz níže), v důsledku čehož trvá "sladění" jednotlivých prvků a informačních toků déle. Pokračováním (nejen) díla Puškina a další kolektivní reakcí ruské civilizace (nejspíš s podporou "kolektivního nevědomí" zbytku světa) se pak dá chápat objevení se KSB(KOB) na konci 80. let, ke kterému také došlo víceméně "náhodou" (řetězem shod okolností, které byly za hranicemi ovlivnění jednotlivých účastníků toho procesu - například kdyby "se nerozpadl" SSSR, práce "Mrtvá voda" (jádro KSB) by velmi pravděpodobně nikdy nespátřila světlo světa a ležela dodnes ve stranických sejfech pro věrchušku a "elitu"). Je to mimochodem další příklad efektu opičí pracky pro kroky GP a biblickou koncepci - 40 let pracovali na demontáži SSSR a když se jim to podařilo, v důsledku dostali "bonus", který je pro ně řádově větším problémem.

Blok versus Konglomerát

V uskupení typu blok se nové prvky začleňují do celku po principu rovný s rovným a následně se hledá (pokud je třeba) nový harmonický režim fungování (stabilní stav), což si žádá nějakou dobu. Kulturní výměna mezi blokem a novým prvkem probíhá podle principu "to lepší z každého" - vzájemné obohacování.

Konglomerát je uskupení typu "metropole-kolonie", algoritmika přežití nese parazitickou podstatu. Příkladem je anglosaská civilizace, v minulosti například Řím a mnoho dalších. V krátkodobém horizontu dosahuje konglomerát svých cílů efektivněji, v dlouhodobém je méně stabilní, než blok. Je to analogie současného finančního systému založeného na úroku - je schopen stabilně fungovat jen při neustálém exponenciálním růstu. Jakmile se růst zastaví nebo zpomalí, systém kolabuje pod vlastní vahou.

Samozřejmě se prostřednictvím filmů nebo kultury obecně nejedná o plnou kontrolu v nějakém přímém smyslu, z většiny se jedná "jen" o ovlivňování, nicméně často statisticky významné. Je však třeba vzít v úvahu: na základě čeho se člověk "svobodně" rozhoduje? Hlavně na základě informací, které má, a na základě zkušeností. Ten, kdo kontroluje informace, jaké má subjekt/společnost k

dispozici (a hlavně - které věří), do jisté míry kontroluje/ovlivňuje ve statistickém smyslu její chování. Člověk má také nějaké zvyky, vyrostli v nějaké kultuře. Člověk z jiné kultury se může v totožné situaci zachovat jinak (příkladem kulturou podmíněného jevu jsou piloti kamikadze).

Vychází z toho následující - kdo je schopen ovlivňovat kulturu (instalovat nějaké své "viry"), může do jisté míry ve statistickém smyslu ovlivňovat budoucí chování cílové skupiny. Kulturní/sociální inženýrství je mimochodem i vysokoškolský obor, jen je prezentován v pozitivním světle.